

ЦИЈЕНА ЛИСТУ:

За Црну Гору: за годину Вперл. за пола год. 4 перл.

За све остале земље: за годину 20 франака а за пола године 10 франака — у злату.

Претплата се шаље само укарте Администрацији овога листа и то за цијелу или најмање пола године.

Поједини примерак 20 ар. Рукописи, који буду послати уредништву или администрацији, не враћају се.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cettigne, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Огласи се шаљу Администрацији и за исте плаћа се за сваку ријеч или број: из слова: петит 4, гармонд 6 и иширо 8 ара; за огласе, који запремају простор мањ од 50 ријечи из петит слова плаћа се 2 динара — све напријед наведено за први пут а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Ријечи, шаре и ирзанине, које заузимају простор једног, две и више редова, плаћају се заједнички, рачунајући сваки ред по 6 ријечи. Осим горњег још и таксе билијегу од 50 ара за свако једно штампање за први оглас (чл. 17, тач. 12, зак. о такс.) а за службене, које држ. власти спроводне по потреби приватних лица, 1 динар (чл. 47, тач. 132, зак. о таксама).

Власник: Државна Штампарија.

Излази суботом

Одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова, а по саслушању Нашег Министарског Савјета, ријешили смо и рјешавамо:

Да се *Мијат Реџић* председник општине вароши Колашина на основу чл. 103. у вези са чл. 49. закона о чиновницима грађ. реда стави у пензију, која му по годинама службе припада.

Наш Министар Унутрашњих Послова и Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврше овај указ.

Цетиње, 19. новембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова

Саво П. Вулетић с. р.

Министар Финансија и Грађевина,

М. М. Мијушковић.

МИ

НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова, а на основу чл. 19. и 72. закона о чиновницима грађ. реда постављамо:

за председника општине у Колашину *Станка Марковића*, досадањег председника општине у Подгорици, по казни — без права на селидбене трошкове.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 19. новембра 1915. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова

Саво П. Вулетић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова постављамо:

за шефа Економског Одјека Поштанско-Телеграфског Одјељења на Цетињу *Митра Дрецуна*, досадањег управника поштанско-телеграфске станице у Подгорици; а за управника поштанско-телеграфске станице у Подгорици *Марка Шоћа*, досадањег шефа Економског Одјека Поштанско-телеграфског Одјељења на Цетињу — обојицу по службеној потреби и са досадањим чиновничким рангом и платом.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 20. новембра 1915. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова

Саво П. Вулетић с. р.

МИ

НИКОЛА I

по милости БОЖЈОЈ
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Послова, а на основу чл. 40. закона о пословном реду у Државном Савјету, одобрили смо и одобравамо рјешење Државног Савјета од 17. новембра 1915. године број 131 ех 1914., донесено на основу тач. 7. члана 120. Устава, које гласи:

„Да се *Зорка Лукићева*, учитељица, аустро-угарска поданица, изузетним путем прими у црногорско држављанство“.

Наш Министар Унутрашњих Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 19. новембра 1915. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Послова,

Саво П. Вулетић с. р.

Врховна Команда саопштава:

Услед јаче неиритатељске снаге која се јојављује правцем Прибоја — Пљевље наше трупе заузеле су положај са одбрану ове вароше. У јучерашњим борбама заробили смо 30 војника.

На осталим фронтovima без промјене.

У току 18. новембра због јојаве јаким неиритатељских колона са Металке и Прибоја наређено је да се Пљевље евакуише без борбе и заузму главни положаји за борбу.

На осталим фронтovima без борбе.

У току 19. новембра непријатељ је енергично нападао на наше положаје на ријеци Чехотини, али су сви његови напади одбијени.

На осталим фронтovima без промјене.

Исправке.

У 54. броју „Гласа Црногорца“ стоји:

Из бат. Март.-Брајов.

Погинуо редов Благота Милић, а треба погинуо редов Благо Милић.

Из бат. Вражегрмског

Стоји: рањен редов Јово Мијатовић, а треба рањен редов Ново Мијатовић.

Из бат. Пиперског

Стоји: погинуо барјактар Нико Рајковић, а треба погинуо барјактар Нико Рајковић, погинуо поручник Периша Бешећ, а треба погинуо потпоручник Периша Бешећ; погинуо редов Тако Стаматовић, а треба погинуо редов Токо Стаматовић; рањен барјактар Михаило Т. Вулић, а треба рањен барјактар Михаило Т. Вулић; рањен десечар Благо Булић, а треба рањен десечар Благо Вулић.

Из бат. Граховског

Стоји: погинуо редов Бошко М. Мусавић, а треба погинуо редов Бошко Мусавић; рањен редов Мило С. Булаић, а треба рањен редов Миле С. Булаић.

Рањен редов Широ Крстић, а треба рањен редов Широ Крстић; рањен редов Симо В. Вучешетић, а треба рањен редов Симо В. Вучетић.

Из баталиона Требињског

Стоји: погинуо редов Стеван Никић, а треба погинуо редов Стеван Микић. Рањен десечар Марко Бабовић, а треба рањен десечар Марко Гобовић.

Из баталиона Рудинско-Трепачког

Стоји: погинуо редов Божо Милуновић, а треба погинуо редов Божо Миђуновић.

Из баталиона Бањског

Стоји: погинуо редов Јован Мркојевић, а треба погинуо редов Јован Мркојић.

Из баталиона Опутно-Рудинског

Стоји: рањен редов Ђоко Рогац, а треба рањен Ђоко Рогац. Рањен редов Ђорђија Иковић, а треба рањен редов Ђорђо Иковић.

Из баталиона Требјешког

Стоји: нестало без вијести редов Марко Вавић, а треба нестало без вијести редов Мирко Вавић; нестало без вијести редов Томо Вековић, а треба нестало без вијести редов Томо Зековић.

Што се овим исправља.

Број Р. 16.432. Од. 10.695. Из канцел. Министарства Војног, 17. новембра 1915. године, Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Његово Величанство Краљ са Његовим Краљ. Височанством Књазом Мирком, праћен од г. Лазара Мијушковића, нашега посланика у Србији, извезао се прекјуче пред подне на аутомобилу у Подгорицу. Господар је, чим се појавио у сре-

дини вароши, био на улицама бурно поздрављен од народа. Готово све главне улице и пролазе била је прекријила велика множина наше драге браће из Србије, који су пријешли на земљиште црногорско, одступајући испред непријатељске бујице. Сва наша мјеста од источних граница до средине земље препуна су народа из Србије. Број истога сваки дан бива све већи, особито у Подгорици. Његово Величанство Краљ зауставио се на аутомобилу на Немањића Обали испред главних хотела, гдје је било све препуно народа. Господар је био дочекан одушевљеним усклицима. Густе редови опколили су Краљев аутомобил. Свак је желио да Господара види и учини Му подворење. Господар је сишао с аутомобила и стао је у средину народа, који је око њега учинио круг. Господар је браћи из Србије и свијема осталим назвао Бога, што је прихваћено одушевљеним поклицима: Живио Краљ! Појединци су приступали, а Господар их је све милостиво примао, одликовавши више њих по којем ријечи. По томе је свијема њима укупно изговорио неколико ријечи охрабрења и похвале, и окренути се према маси браће из Србије, продужио је у главном овако:

Наша је ствар праведна; ми морамо побједити. Много сте претрпјели, много сте невоља видјели, али имате се чиме поносити, и ма да сте сада у привременом стању страдања, искушења и оскудица, имате свијетао образ. Ви сте се славом покрили. Побједили сте Турке, побједили Бугаре, побједили сте и Аустријанце кад сте се са сваки од њих самим борили. Сад сте се у исти мах бранили од тројице, и опет ви сте славни, не они, и ако сте ову тешку судбину дочекали. Заједно ћемо се мучити и даље, али вјерујмо сви у наш успјех. Прибихемо се уз ове горе, змеђу Мораче и Дрине, и питаћемо тамо на прољеће наметљивце, што раде по нашој кући?

Краљеве ријечи бијаху мирно и пажљиво саслушане и попраћене клицањем и живим одобравањем. Иза тога је Господар главном улицом прошао пјешнице кроз редове народа све до трга, гдје је сио у аутомобил. На растанку је још једном топло поздравио браћу из Србије. Ови су се одазвали дуготрајним клицањем и изјавама захвалности.

ТЕЛЕГРАМИ

Са балканског бојишта

Париз, 18. нов. Рђаво вријеме на Балкану омета напредовање Бугара на страни Пећи и од Призрена и зауставља операције Франко-Енглеза, али овим не мисли се да се каже да је у питању напуштање ових положаја и евакуација Солуна.

Париз, 19. нов. До сада није било никаквог нападаја на Битољ. Бугари дезертирају у великом броју.

Париз, 20. новембра. Срби су и 18. новембра држали Битољ. На Црној Ријеци била је артиљеријска акција. Бугарска артиљерија је та-

које отвара артиљеријску ватру на Криволак и Војсан. На осталом дијелу фронта није било борбе.

На Дарданелима у току 17. и 18. новембра била је жива артиљеријска акција. Француска артиљерија на нијела је знатне штете турским шанчевима.

Солун, 20. нов. Срби настављају отпор код Битоља.

Аустро-Нијемци повлаче се са сјевера полазећи у правцу Бугарске.

Париз, 20. новембра. Дописник „Тана“ из Женеве јавља, како се тамо пронио глас да су Бугари ушли у Битољ. Ова вијест није званично потврђена, али према најновијим вјестима из Софије, на жалост може се очекивати. Бугари су одиста пријешли Црну Ријеку у горњем току, заузели мостове и путеве који воде у Битољ.

Битољ евакуиран

Солун, 18. новембра. Ситуација у Битољу постаје критична. Грађанске власти напустиле су варош.

Солун, 19. новембра. Грађанство наставља да евакуише Битољ.

Одговор Грчке

Малта, 18. нов. Грчка је одговорила на другу ноту Савезника. Одговор је јуче предан посланицима Четворног Споразума.

Малта, 20. нов. Грчка је одговорила данас Савезницима, да јој је немогуће усвојити њихов захтјев да им евакуира Солун и да дојусту Савезницима надзор над својим обалама, јер би та мјера била њовреда њене неутралности.

Грчка и Савезници

Лондон, 20. Одговор грчке владе на ноту Четворног Споразума гласи, да ће Грчка одржати неутралност све док њена суверена права не буду повријеђена и док јој никакво ограничење војног карактера не буде наметнуто. Обје стране имају потпуну наду да ће се постићи задовољавајући резултат.

Итал ја за Србију

Рим, 20. нов. Сонино је у својем говору у парламенту изјавио, да је основ италијанске политике независност Србије. Постојање Србије одговара постојању Италије као велике силе. Кад би Аустро-Угарска прогутала Србију, то би била опасност за Италију. У заједници са Савезницима ми ћемо као крајњи циљ поставити себи у задатак васпостављање храбре српске државе и даћемо Србији пуну помоћ. — Нар. извјештај.

Операције против Србије свршене

Париз, 20. новембра. Сви телеграми из Берлина, Беча и Софије у исто вријеме јављају да освојење Призрена, извршено 17. новембра, означава свршетак операција против Србије. Краљ Петар, и насупрот своје старости, издржао је у боју до краја у средини своје војске.

Са сјеверног бојишта

Петроград, 19. новембра. Жестоки бојеви воде се у предјелу Илукста.

Лион, 11. новембра. Услед великих губитака које су Нијемци претпјели око Риге, исти журно доводе из Пруске ових посљедњих дана нове трупе ландштурма на ришком фронту.

Велика руска побједа

Рим, 20. новембра. Русу су код Бересминда у околини Риге одржали над Нијемцима велику побједу. Битка је трајала шест дана, и завршила се потпуном поразом Нијемаца на томе сектору фронта. Русима је као у руке велики ратни илијен. Ова битка изгледа да је судбину Риге ријешила у корист Руса. — Нар. извјештај.

Румунија за Савезнике

Рим, 20. новембра. Румунија је минирала ушће Дунава, како не би аустријски монитори могли пролазити за Црно Море. — Нар. извјештај.

Са западног бојишта

Лион, 19. нов. Генерал Френч извјештава да је један енглески аероплан у водама Мидлекерка уништио један њемачки сумарен.

Париз, 19. нов. Непријатељ показује извјесну активност у околини Лабирента.

Киченер у Паризу

Малта, 18. новембра. Лорд Киченер, враћајући се са италијанског фронта, отпутовао је у Париз.

Париз, 19. нов. Предсједник Француске Републике примио је Лорда Киченера.

Харден о Грчкој

Париз, 18. новем. Максимилијан Харден у листу „Цукунфт“ овако пише о држању Грчке: Повреда неутралности сасвијем је нешто друго него што је искрцавање савезника у Солуну. Ако будемо приговарали да је то повреда неутралности, изгледаћемо неозбиљни и као да смо изгубили нешто што у ствари не постоји. Грчка, са својим дугачким обалама, има много мање могућности него ли Италија да се обрне против Енглеске. Њена одлука не зависи од наше воље, и ми смо дужни да поштујемо свакога који није противу нас ма да није с нама.

Немири у Берлину

Париз, 18. новембра. Више хиљада жена побуниле су се 10. новембра у Берлину и дошле су пред царски двор тражећи хљеба и закључење мира. Полиција их је растјерала.

Стање у Њемачкој

Париз, 19. новембра. Њемачка је забранила излаз неких својих листова преко холандске и шведске границе. Ово је први пут од почетка овог рата да Њемачка предузима такве мјере. Та забрана је у вези са отварањем Рајхстага, гдје ће се повести дискусије, које изгледа да ће бити бурне, о евентуалном питању услова за закључење мира, о скупоћи животних намирница, дискусије које би могле учинити у иностранству утисак, да је Њемачка расцријепљена и морално ослабљена. Тај жалосни резултат Канцелар покушава да отклони.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Друштво „Отаџбина“ у Њу-Јорку. Пишу нам из Њу-Јорка: На позив и иницијативу г. кап. А. В. Сеферовића, основано је у Њујорку друштво „Отаџбина“, које је узело себи за циљ, да помогне пребјеглим и пострадалим породицама из Босне, Хрватске и Воке Которске у Црној Гори и Србији.

На 3. јуна о. г. био је први скуп, на коме су уписало неколико чланова, и

изабрали привремену управу. На дан 17. јуна о. г. поново је сазвана скупштина, на којој се још чланова уписало и избрала се стална управа, и то:

За предсједника г. Кука Маровић, за потпредсједника г. Широ Хуталаровић, за благајника г. кап. А. Сеферовић, за тајника г. Крсто Вујошевић. У Надзорни Одбор су изабрани ови: г. г. Петар Желалић, Марко Пејовић и Никола Вујошевић.

У ово друштво уписало се до сада 22 члана, и то: г. г. Јово Матановић, Саво Бурашковић, кап. А. В. Сеферовић, Лука Маровић, Петар Желалић, Крсто Вујошевић, Бошко Стајчић, Марко Стајчић, Милош Стајчић, Марко Пејовић, Владо Шошо, Петар Дракула, Петар Ђиновић, Милан Богдановић, Борђе Бркић, Ђуро Ковачевић, Ристо Врањеш, Гаврило Комненић, Никола Вујошевић, Плавша Лесковац, Широ Хуталаровић и Михо Акшам.

На скупу, који се одржао у просторијама Кр. Црногорског Изасланства, госп. Матановић изрекао је неколико дирљивих ријечи у ствари пребјеглих или боље рећи прегјераних породица у Црну Гору и Србију од стране Аустрије, како би тиме задала велик удар и онако малој и сиромашној Црној Гори и отежала рад влади и народу у ово тешко ратно доба. До данас су притекли у помоћ овим јадним породицама, које су без свога крова и имања, Краљ. Црногорска Влада и сав народ, особито се истакло радом друштво, које је основао г. војвода Божо Петровић.

До данас се тамо налази више од 60 хиљада породица, које свакодневно очекују помоћ од своје браће, као год мали тићи у гнијезду што очекују храну од своје хранитељке.

Наше је друштво узело себи у задаћу, да ради на томе, да прима сакупљене прилоге од одбора и појединаца, износи на јавност и шаље својој браћи у домовини у име Срба из Америке.

Друштво „Св. Владимир“, примило је од госпође Анете уд. Гашић перпера 40, које приложи у мјесто одржавања парастоса своје покојном мужу Перу, на чему јој Управа Друштва изјављује најтоплију благодарност, а покојнику кличе: вјечнаја памјат.

Овако лијепим примјерима жељети би било да се и други угледају, јер куд ће хуманије дјело, него помоћ сирочадима чији родитељи положили своје животе на бранику Отаџбине.

Поп Лука Ивовић. Народни посланик за капетанију Шестанско-Селачку, поп Лука Ивовић умро је 17. овога мјесеца и сахрањен у своје мјесто Сеоцима 18. овога мјесеца уз многобројно саучешће мјесног и околног народа, у којему је живио искрено поштовање.

Лука Ивовић рођен је у Сеоцима 1860. године, а рукоположен је за свештеника 1880. године, те је од тада па до своје смрти ревностно и савјесно служио светоме олтару Господњем и Домовини.

Поп Лука је изабран — 29. децембра 1913. године — за народног посланика, коју је дужност савјесно и марљиво вршио, те је и међу народним посланицима цијењен и веома поштован.

Вјечни покој и рајско насеље племенитој души попа Луке а ожалашћеној породици Ивовића наше искрено саучешће.

Памук и ланено уље у данашњем рату

Енглеска је објавила да је памук апсолутна контрабанда. Намјера је потпуно јасна. Памук је основа за бездимни барут. Заједан метак гигантске хаубице потребно је 405 фуната памука. Њемачка у садашњем рату дневно троши око хиљаду тона прерађеног памука.

Према томе, да Њемачка није за вријеме рата добијала памук из иностранства, она би још прије неколике мјесеца исцрпила своје муницијске резерве, јер памук не расте ни у Њемачкој ни у Аустро-Угарској, а не може бити ничим другим замијењен.

Али догађаји посљедњих мјесеца показују да се аустро-њемачка муниција не само није смањила по производњи, него да је — и поред огромног утрошка — несумњиво порасла.

Значи, да трговци из неутралних држава (Шведска, Норвешка, Данска и Холандија), лиферију памук аустро-њемачком савезу.

У обичним годинама ове четири поменуте државе увозе — од 1. септембра до 1. септембра идуће године — око 45 хиљада тона. А у овој години (1914—1915) увезено је преко 600 хиљада тона памука. Значи да је преко 550 хиљада тона уступљено Њемачкој и Аустрији.

Али њемачке потребе могле би примити и веће количине памука, јер само за ратне потребе дневна је потрошња око хиљаду тона памука т. ј. годишње 360 хиљада тона, а исто толико од при-

лике, и за потребе мирне индустрије. У свему дакле: 700—800 хиљада тона.

Увезена количина (550 хиљада тона) са резервом пред ратом (250 хиљада тона) управо би дала ту цифру од 800 хиљада тона. Али када се зна да је њемачка текстилна индустрија пала у Њемачкој за вријеме рата, може се са прилично вјероватноће претпоставити, да Њемачка може имати памучне резерве још за 2—3 мјесеца.

Према томе врло је лако разумјети зашто њемачка дипломатија са онолико журбе тражи слободан увоз памука у неутралне државе. Тај је увоз за њемачку питање живота или смрти. У питању о том извозу исто су тако заинтересовани и амерички произвођачи и индустријалци.

У Северним Америчким Државама око једна трећина свега становништа живи од културе памука. Годишњи је извоз у вриједности три милијарде франака.

Уопште, ни једна друга производња нема у Америци тако велику економску, а према тома и политичку улогу, као што је има производња памука.

Према томе сасвим је разумљиво што су Америчке Сјверне Државе уложиле протест код енглеске владе због забране увоза памука и памучних израђевина. Конфликт још није дипломатски ријешен, али је несумњиво пун тешких посљедица за Америку и за савезнике.

У току мјесеца децембра, а можда и раније, биће сазван Вашингтон. Конгрес, на којем незадовољни демократи Јужних Држава могу изгласати бил, који су поднијели амерички германофили, о забрани извоза ратног материјала из Америчких Уједињених Држава.

Због тога пажљиви и паметни Енглези вазда траже ријешење које ће помирити и њихово и америчко гледиште. Вјероватно је да ће савезници — поред свог редовног увоза — откупити и сав онај памук који би иначе био увезен у Њемачку, Аустро-Угарску, Норвешку, Данску, Холандију и Швајцарску. То би представљало вриједност од једне милијарде франака. Тим откупом несумњиво би се појачало право савезника на још оштрији надзор при покушајима за увоз памука у неутралне државе.

Енглези исто тако сматрају да је учињена веома велика погрешка, што је допуштено да се из енглеских пристаништа извози ланено уље и сјеме, а нарочито у Холандију.

Од 1. јануара до 1. маја о. г. Холандија је увезла преко 27 милиона килограма тога уља, према 2 милиона за прошлу годину. Поред тога је из Холандије увезено у Њемачку за исто вријеме 170 милиона килограма ланеног сјемена, које је такође прерађено у уље. Према томе, из Холандије извезено је у Њемачку скоро 51 милион килограма ланеног уља.

Све то уље Њемачка употребљује за израду глицерина, од којег се прави нитро-глицерин. Тако је Енглеска и нехотице помогла свом непријатељу у израђивању артиљеријске муниције.

Тек у мјесецу мају Енглеска је открила ту тајну неутралних трговаца и одмах забранила извоз ланеног уља и сјемена.

Али колико се артиљеријских тешких зрна разорило сред савезничких војника, докле се дошло до забране извоза тако невољно земљорадничког производа! У садашњем рату мора се све предвидјети и узети у обзир.

Несумњиво је да ће побједити само онај који у сваком тренутку садашњег свјетског рата буде трансплагао максимум енергије и физичке и духовне.

Службени огласи

Објава. Пошто је надлежна власт, а по молби г. Луке Милуновића, поништила лутрију за његов мотоциклет, изнешен на исту у јуну 1914. г., то се овим позивају сви они, који су на ову лутрију играли, да се пријаве г. Марку Ст. Матановићу овдашњем, који ће им исплатити дати новац (по поднесеним лутријским билетима или другим доказима у случају губитка ових) до износа од перпера 480, колико је свега било тих билета у вриједности од по једног перпера сваки, с тим, да пријаве послје једне године од данас не важе.

Број 3671. Из канцеларије Управе општинских цетињске, 30. октобра 1915. (бр. 390, 2,3)

Обзнана. Ријешењем Обласног Никшићског Суда од данас, број и архивна ознака горњи, уложено књижица Јована Дренина Курдулије на перпера 2637,81¹⁰⁰ код Кредитне Банке у Никшићу, украдена из дуђана Мата Чопића оvd. трговца, проглашена је неважећом. (бр. 378, 3,3)

Број 935. VI—1915—52. Из канцеларије Краљ. Обласног Суда, 1. октобра 1915 г., у Никшићу.

Приватни огласи

КОДАК АПАРАТ на род филмове 10×15 8×14 или 9×12, ко има на продају овд, нека се јави одмах писмено са цијенама пост restante овд, а са стране у Подгорици, на адресу (бр. 380, 3,3) **Васо Радуловић**, фотограф.

ВЕЛИКИ ИЗБОР

школских, научних и забавних књига; артије и коверата за канцеларијску и приватну употребу, пера, увлака, лаписа разних, нотеса као и свега осталог канцеларијског материјала, добила је и продаје на мало и велико.

Ценовник књига шаље на захтјев бесплатно. (бр. 387, 1,5)

ЊИЈАРА Ш. Г. ЛАНОВИЋА у НИШКИЋУ.

Посмртне објаве

Неиздјечиво рањени ми и наш дом са губитком нашег доброг и никад незаборављеног мужа, односно оца и брата

† попа Луке Лопичића

свештеника и катихете института Царице Марије, у пензији, у рату бриг. свешт. Ријечно-Љешанске бригаде, који ушлећед напрасне смрти 21. октобра ове год. у 60-ој години старости испусти своју племениту душу, — сматрамо за велику и свету дужност, да изјавимо своје осјећаје најдубље доживотне благодарности:

Његовом Високопреосвештенству Господину Митрополиту Митрофану на изјављеном телеграфском саучешћу и зашиљању чланова Високопреосвештене Консistorије Цетињске, да га при спроводу покојником заступају;

Његовом Преосвештенству Епископу Захумском, Господину Кирилу Митровићу, на писменом саучешћу.

Његовој Екселенцији Николи Обнорском, отпавнику послова Царско-Руске Императорске Легације на Цетињу, на утјешном писменом саучешћу у име Императорске Легације и своје.

Хвала г. г. члановима Високопреосвештене Консistorије Цетињске: попу Мирашу Вукићу, попу Илији Јовићевићу, ђакону Иву Калуђеровићу; парохијским свештеницима: попу Милу Јовићевићу, попу Станку Вукмировићу, попу Николи Дачевићу, попу Павлу Рајковићу и попу Илији Бурашковићу, који над покојником црквеним обред извршише, до вјечне куће испратише, над истим опјело извршише и у гроб положише.

Понаособ хвала ђакону Иву Калуђеровићу, секретару Високопреосвештене Консistorије, који се је у име Његовог Високопреосвештента Господина Митрополита, своје и својих другова са покојником пред црквеним вратима најдостојанственије опростио.

Срдачна хвала попу Илији Бурашковићу, свештенику цетињском, који се је са покојником као са другом и племеником, на гробу опростио врло дирљивим говором.

Хвала г. г.: протојереју цетињском Крсту Матановићу; дворском протођакону Филипу Радичевићу; ђенералу Божовићу, министру војном; Д-ру А. Гвозденовићу, царско-руском ђенералу у пензији; Филипу Јерговићу, пред. Гл. Државне Контроле са фамилијом; дворском ђекару Д-ру Б. Перазићу са фамилијом; ђенералу Р. Вешовићу, команданту Скадра; ђенералу Н. Пејановићу, команданту Ријечно-Љешанске бригаде са подручним му официрима и војском; бригадиру, сержану Кусовцу у пензији; Јовану Пламеницу, бив. држ. савјетнику; Марку Радуловићу, члану Великог Суда; Перу Вучковићу, ректору Богословско-учитељске школе; Александру Матановићу, пред. обл. суда на Цетињу; Д-ру Илију, адвокату; Д-ру Иличковићу са фамилијом; Д-ру Јанковићу, ђекару болнице „Данило I“; Марку Вукосавовићу, народном посланику; кап. В. Дабановићу са фамилијом; попу Лазу Дачићу и попу Марку Кнежевићу, горњо-грбальским свештеницима; поштованом учитељству Цетињских основних школа, Д-градских, Ријечке, Љуботинске и Цеклинске; пјешадјском капетану Брајчићу; кап. М. Лекићу, благајнику Мин. војног; Перу Шоћу, шефу одсјека п. т. одјељења; Лазу Јовићу, пошт. чиновнику, као и санитарском особљу болнице „Данило I“, на усменом, писменом и телеграфском саучешћу.

Хвала оvd. учитељу Капичићу, који са ђацима, присуством г. г. учитеља: А. Јовићевића и М. Машановића спровод увеличаше.

Хвала нашем брату племеннику кап. Л. Дајковићу, команданту баталијона Цеклинског и ком. В. Пејановићу, команданту баталијона Цеклинско-Добрског на саучешћу с позиције.

На свагда хвала становништву племена Цеклина, Љуботиња, као и нашим пријатељима са Цетиња, Ријече, Подгорице, Д-града, Улиња и Бара, Катунске и Црмничке нахије, Добрског Села и Косијера, који у велико добоше, покојника пријатељски ожалише и до вјечне куће испратише.

Хвала нашој драгој браћи и рођацима и блиској својти, који с позиције дозволом добоше, нашег милосрдног покојника брацки ожалише и до вјечне куће испратише.

Поново нека је доживотна хвала свима, који нам ма којим путем указаше своје саучешће у овој нашој великој жалости.

Цеклин, 14. новембра 1915 г.

Ожалашћени: супруга **Стане**; син **Ство** са осталом породицом. (бр. 391, 1,1)

Свима нашим сродницима, пријатељима и познаницима са болом у души јављамо, да је наш никад непречаљени брат, ђевер и стриц

† Марко Ђ. Рогошић

испустио своју племениту душу 10. јануара ов. г. у најљепшем цвијету своје младости у 22 години живота, у Маџарској вароши Болдогосон. Покојника је тамо затекао рат, гдје је био затворен.

Јављајући ову по нас тужну вијест, неможемо пропустити, а да не одамо своју доживотну благодарност свима и свакоме ко узе учешћа у овој нашој догробној жалости.

До гроба остајемо захвални г. Зару С. Прелевићу, који се својски старао око нашег милосрдног покојника, како при боловању тако и при погребу, који ни писмено саопшти ову по нас жалосну вијест.

Цетиње, 20. новембра 1915. год.
У име ожалашћене породице: брат **Божо**; стриц **Арсо** са осталом породицом. (бр. 395, 1,1)